

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2025r.

w sprawie **J.T.**

skazanego za przestępstwo z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i inne

z powodu kasacji obrońcy skazanego

wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 10 marca 2025r., sygn. akt III Ka 75/25, zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w Leżajsku z dnia 29 listopada 2024r., sygn. akt II K 147/24

**postanowił:**

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

W pierwszym jej zarzucie wskazano na naruszenie przez Sąd Odwoławczy art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 457§3 k.p.k., mające polegać na nierozważeniu zarzutu apelacji dotyczącego obrazu art. 7 k.p.k. i zaakceptowaniu dowolnej oceny dowodów poczynionej przez sąd pierwszej instancji.

Lektura motywów pisemnych zaskarżonego orzeczenia nie potwierdza jednak powyższego zarzutu. Sąd Odwoławczy odniósł się do wskazanego zarzutu apelacji i uczynił to w sposób zasługujący na aprobatę. Sąd wskazał, kiedy można mówić o naruszeniu art. 7 k.p.k., wskazał, że

zarzut apelacji nie powinien ograniczać się do polemiki z dokonaną oceną materiału dowodowego, czy przedstawienia własnej oceny, lecz winien wskazywać na konkretne uchybienia Sądu I instancji. Następnie Sąd uzasadnił, dlaczego podzielił ocenę dowodów przeprowadzoną przez Sąd *meriti*. Zwrócił on też uwagę, że dokonana ocena zeznań M.T. uwzględniała jej problemy emocjonalno-społeczne, a także istniejący pomiędzy stronami konflikt. W ocenie Sądu II instancji, ocena dokonana przez Sąd Rejonowy była pełna, logiczna oraz pozostawała w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania i wskazaniem doświadczenia życiowego, a co za tym idzie, uprawnione było odrzucenie przez Sąd alternatywnych wersji zdarzeń stanowiących przedmiot niniejszego postępowania.

I mimo, że Sąd nie odniósł się w sposób drobiazgowy do każdej z podniesionych w apelacji okoliczności, to jego postępowania, wobec aktualnego brzmienia art. 537a k.p.k., nie można uznać za uchybienie, które mogło skutkować, samo w sobie, wzruszeniem orzeczenia.

Co się zaś tyczy drugiego z postawionych zarzutów, tj. naruszenia przez Sąd Odwoławczy prawa procesowego w postaci art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 457 §3 k.p.k. w zw. z art. 5§2 k.p.k., polegającego na nierozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego, i ten zarzut okazał się całkowicie nietrafiony.

Przed wszystkim należy zauważyć, że w treści apelacji nie postawiono zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 5§2 k.p.k., a co za tym idzie, nie można postawić skutecznego zarzutu przeprowadzenia niewłaściwej kontroli odwoławczej w tym zakresie. Po drugie zaś przypomnieć należy, że art. 5§2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejs ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się uchybienia o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia i które winno skutkować orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

[WB]

[a.ł]

